

Øyer og fastland

Har du noen gang tenkt på øyer?

Det finnes tropiske øyer, slik som Grand Canaria eller Tenerife.

Det finnes nordlige øyer, slik som Svalbard.

Det finnes mektige øyer, slik som Storbritannia.

Det finnes små, store, kalde og varme.

Hver øy er unik og ulik alle andre, men er like i det de er øyer.

Har du tenkt på fastlandet?

Tenk på Europa. Flatt landskap, høye fjell, kaldt, varmt, stort og smått.

Ut ifra hvor du drar så har fastlandet også forskjeller. Intet stykke land er helt likt det andre.

Nå, tenk på mennesket. Kort, høy, hvit, sort, kristen og muslim.

Vi er også helt unike. Hvert menneske er en øy. Hvert menneske er en del av fastlandet. Ville du ikke kalle en øy for en øy. Ja, den øyen har kanskje et navn, men er den ikke i bunn og grunn en helt vanlig øy? Hva med fastlandet? Selv om ulike deler av fastlandet er forskjellig så er det fortsatt fastland og en del av det hele?

For å komme til hver øy trengs det broer og båter. For å komme til hver del av fastlandet trengs det land og bygninger. Av alle som kommer dit, trenger ikke alle å komme inn.

For å komme til et menneske trengs det kommunikasjon. Ord og kommunikasjon er vår måte å bygge broer og grenser på. Det er det vi bruker for å bli kjent med andre unike mennesker. Vi reiser mellom øyene og blir kjent over kontinentene. Broene trenger ikke bare å være bygd av ord, men også blikk og kjærtegn. Noen av broene er sterke og solide, noen er lagd av gull, andre mindre og ikke fullt så pene, og noen broer står så vidt i det hele tatt.

Noen ganger så raser en bro sammen, eller en del av fastlandet blir skylt vekk av havet. Da står du ensom en stund, men vi bygger alltid nye broer, til andre land og øyer. Du blir kjent med andre kulturer og andre unike mennesker. Noen øyer ønsker du å besøke gang på gang på gang og dermed blir broen pusset opp og blir finere og sterkere, mens andre er dessverre ikke verdt å besøke en gang til. Noen broer får ikke bære sanden en gang.

Så her er mitt spørsmål til deg.

Om hver øy er unik men likevel det samme, og et landområde, uansett hvordan det ser ut, er en del av det store fastlandet. Hvorfor gir vi oss selv merkelapper og ser ned på de som har andre merkelapper enn oss selv?

Mange politikere snakker så fint om å bygge broer til andre kulturer, men hva med oss? Allmennheten? Vi må bygge også. Broen trenger ikke å være så fin og storslått til å begynne med, men kanskje får du lyst til å pusse den opp senere?

Hva om vi hadde glemt alle disse merkelappene, slik som «Muslim», «Emo», «Funksjonshemmet», «NAV-er» og den slags og kun beholdt broene og båtene. Jeg sier ikke at man må akseptere alle som kommer på besøk, men se på alle som en del av helheten og ikke møte dem med kniver og pistoler ved kysten uten at man har grei å bygge ferdig broen en gang.

Sørg for at hele kysten din er åpen for konstruksjon, la alle broene få bære stranden før du finner fram eksplosivene og sprenger dem som bare tar opp plassen. Om din kyst er åpen så kan folk overraske deg og du kan til slutt forlate denne verden med mange sterke gull-broer på repertoaret.

Kommunikasjon er en finurlig ting. Noen broer bygges, noen er under oppussing og noen raser sammen. En dag kommer alle dine broer til å rase sammen, det er den dagen din del av fastlandet blir tatt av havet. Det er den dagen du dør.

Men om du har mange gullbroer, tar det lang tid å smelte de ned. Og du vil bli husket lenge.

Og det, er udødelighet.

Kommentert [p1]: Innleder fint med et retorisk spørsmål og bruker variasjon i strukturen som virkemiddel.

Kommentert [p2]: Gjentakelse understreker poenget med at det finnes et mangfold.

Kommentert [p3]: Avslutter denne delen av teksten med å peke fram mot budskapet i teksten.

Kommentert [p4]: Bruker metafor fra tekstvedlegg.

Kommentert [p5]: Gir et hint som får leseren til å forstå at teksten har et dagsaktuelt budskap.

Kommentert [p6]: Viser forståelse for tekstvedleggene og fortsetter å bygge ut metaforene.

Kommentert [p7]: Utvider perspektivet i teksten gjennom å reflektere over det som skjer med «broene» våre.

Kommentert [p8]: Introduserer en ny del av teksten på en virkningsfull måte ved å sette bare en setning på linja.

Kommentert [p9]: Fortsetter å prøve ut tanker som er antydnet tidligere i teksten.

Kommentert [p10]: Viser at metaforene har en konkret mening i teksten.

Kommentert [p11]: En elegant måte å fullføre billedbruken i teksten på.

Kommentert [p12]: Sterk og vakker avslutning.